

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันความต้องการใช้ไม้ดอกไม้ประดับมีเพิ่มมากขึ้น ทั้งตลาดในประเทศเองและตลาดต่างประเทศ ทำให้มีการขยายตัวด้านการผลิต การตลาด และการจัดการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประเทศไทยเองมีความสามารถในการผลิตได้ดี เนื่องจากสภาพภูมิอากาศ และภูมิประเทศที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ทั้งไม้ดอกไม้ประดับเขตร้อน กึ่งร้อน และไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว และในปัจจุบันต่างประเทศเริ่มสนใจไม้ดอกไม้ประดับในเขตร้อนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากปทุมมาที่กำลังได้รับความนิยมจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากปทุมมามีความหลากหลายทั้งลักษณะ และสีพันธุ์ที่สวยงาม (ปาริชาติ, 2543) และจากข้อมูลปริมาณการส่งออกหัวพันธุ์ปทุมมาในปี 2536 ที่เริ่มมีการส่งออกจนถึงปี 2547 ที่มีการส่งออกมากถึง 3.8 ล้านหัว คิดเป็นมูลค่า 24.8 ล้านบาท และยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยตลาดหลักที่สำคัญในการส่งออกในปี 2547 คือ เยอรมัน ญี่ปุ่น โปตุเกส อเมริกา ออสเตรเลีย แบลเยี่ยมและอิตาลี เป็นต้น (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2548)

ปทุมมาเป็นไม้ดอกประเภทหัวที่มีการพักตัวในช่วงฤดูหนาว ทำให้การผลิตเพื่อเป็นไม้ตัดดอกภายในประเทศทำได้เพียงครั้งเดียวในหนึ่งปีของการเจริญเติบโต (จิรวัดน์, 2535) ซึ่งช่วงที่ปทุมมาออกดอกนั้นมีระยะเวลาไม่กี่เดือน ทำให้ปริมาณดอกปทุมมามีมากและส่งผลให้ราคาถูก ดังนั้นจึงมีความต้องการที่จะทำการผลิตนอกฤดู เพราะสามารถจะจำหน่ายดอกปทุมมาได้ในราคาที่สูง เพื่อช่วยเกษตรกรทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น และในปัจจุบันยังไม่มีวิธีการใดที่จะสามารถป้องกันการพักตัวของหัวพันธุ์ปทุมมาได้ตามต้องการ ดังนั้นการศึกษาถึงวิธีการเก็บรักษาหัวพันธุ์ปทุมมา เพื่อสามารถผลิตปทุมมานอกฤดูได้นั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการทดลอง

1. ผลของวิธีการเก็บรักษาต่อการเปลี่ยนแปลงของหัวพันธุ์ปทุมมาในระหว่างการเก็บรักษา
2. ผลของวิธีการกระตุ้นการงอกต่อการเปลี่ยนแปลงหลังการเก็บเกี่ยวของหัวพันธุ์ปทุมมา